

jakýmž však podle povahy věci nemůže býti nikdo jiný než držitel usedlosti v osadě konskribované.

Nss dává stížnosti v jejím nazírání za pravdu, trváje při své dosavadní judikatuře, že členství v hon. společenstvu přísluší podle cit. § 4 toliko držitelům pozemků osady, kdežto následující § 5, máje na mysli též okruh osob, mluví o obyvatelích osady; poněvadž však osada, nemajíc pevných hranic územních, určena jest jen souborem usedlostí ji tvořících, nemůže býti »držitelem pozemků osady« nikdo jiný, nežli držitel usedlosti k osadě náležející, čili gruntovník, který jest v osadě usazen, máje v ní konskribovanou usedlost domovní, z níž právě ony pozemky jsou obhospodařovány.

Ježto žal. úřad vychází ve svém výroku z mylného právního názoru, jakoby stavení v osadě nekonskribované, jakýmž jest nesporně kostel, činilo záduší osobností v osadě usedlou a jakoby záduší pak s hlediska cit. § 4 bylo držitelem pozemků osady, jest tento výrok v rozporu se zákonem.

Č. 8367.

Vojenské věci: — Zaměstnanci veřejní: I. O podmínkách nároku neaktivního voj. gážisty v záloze na jednorázový příspěvek na výstroj a výzbroj. — II. Pro povinnost zaměstnance, vrátiti neprávem vyplacenou částku služ. příjmu podle § 151, odst. 7 a 8 zák. č. 109/26, nemá významu, že částka ta byla bona fide spotřebena.

(Nález ze dne 20. ledna 1930 č. 9632/28.)

V ě c: Dr. Vilém K. v Bratislavě proti ministerstvu národní obrany stran vrácení přeplatku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-l byl jako poručík v záloze býv. armády rak.-uher. převzat podle zák. č. 194/20 v tomto poměru osobním věstníkem mno z 15. listopadu 1921 č. 114 do čsl. branné moci, cvičení ve zbrani však konal až v dubnu 1926. Účetním nálezem z 30. dubna 1927 předepsala mu příslušná hospodářská správa k náhradě částku 100 Kč, kterou mu u příležitosti řečeného cvičení jakožto jednorázový příspěvek na výstroj a výzbroj vyplatila, z důvodu, že st-l byl záložním gážistou jmenován v armádě bývalé dne 1. srpna 1917 a že záložním gážistům, jmenovaným před převratem a do čsl. armády převzatým uvedený příspěvek ne náleží. Rekurs do tohoto účetního nálezu st-lem podaný zamítla intendance zem. voj. velitelství v Bratislavě z téhož důvodu.

Nař. rozhodnutím zamítlo mno další rekurs st-lův a potvrdilo rozhodnutí řečené intendance z důvodu, že podle vl. nař. č. 440/21, čl. I. č. I lit. B přísluší jednorázový příspěvek na doplnění oděvu neaktivním gážistům při jmenování neaktivním gážistou a nastoupení do činné služby v míru, jestliže nedostali jako gážisté aktivní první příspěvek na výstroj a výzbroj podle cit. vl. nař., že toto ustanovení má podle čl. II. účinnost od 1. ledna 1922 a že rekurent sám uvádí, že byl voj. gážistou

v záloze jmenován před státním převratem, že tedy, přijal-li při nastoupení činné služby na cvičení ve zbrani od 1. dubna do 28. dubna 1926 takový jednorázový příspěvek na doplnění oděvu, neměl na něj právního nároku a je povinen tento přeplatek voj. správě vrátiti.

Stížnost podanou do tohoto rozhodnutí neshledal nss důvodnou.

VI. nař. z 1. prosince 1921 č. 440 Sb., vydané k provedení zák. č. 195/20 o úpravě služ. požitků čsl. vojska, stanovilo v článku I. k § 3 zák. toho pod č. I. lit. B, že neaktivní gážisté dostanou při nastoupení do činné služby v míru i za mobilisace jednu soupravu erárního oděvu, předepsaného pro mužstvo, a výstroj i výzbroj (kteréžto součástky jsou povinni po ukončení činné služby vrátiti) a že na nákup součástek oděvu, které jsou předepsány jen pro gážisty (distinkce, důstojnické rukavice a pod.) dostanou — mimo periodický příspěvek, jež obdrží na doplnění oděvu vždy při cvičení — jednorázový příspěvek 100 Kč na doplnění oděvu při jmenování neaktivním gážistou zařazeným v hodn. třídě, jestliže nedostali jako gážisté aktivní první příspěvek na výstroj a výzbroj podle odstavce A. — Podle článku II. nabývá toto vl. nař. účinnosti dnem 1. ledna 1922.

St-1 namítá, že byl v čsl. armádě jmenován záložním poručíkem fakticky teprve prvním nastoupením činné služby voj. po svém převzetí t. j. v dubnu 1926. Tím má patrně býti řečeno, že pro přiznání sporného příspěvku není rozhodno jmenování záložním důstojníkem v býv. armádě rak.-uh., nýbrž v armádě čsl. a že jmenováním takovým jest i převzetí důstojníka býv. armády podle zák. č. 194/20. Než i kdyby byl posléz uvedený právní názor, že v pojmu převzetí je zahrnuto i jmenování, správným, nebylo by možno dáti stížnosti za pravdu, neboť pro názor, že převzetí takové se stává jakožto jmenování perfektním teprve prvním nastoupením činné služby v čsl. armádě, nelze shledati nižádné opory zákonné a skutečnost, že byl do čsl. armády převzat před 1. lednem 1922, st-1 nepopírá. — — —

Mimo to namítá st-1 jako nezákonnost, že částku, kterou má vrátiti, bona fide přijal a na určený účel spotřeboval. Ani tato námitka není důvodná. Sporný příspěvek jest příjmem služebním, platí tedy o zrušení poukazu výplaty příspěvku takového a o vrácení částky neprávem vyplacené ustanovení § 151 odst. 7 a 8 plat. zák. č. 103/26 a ustanovení tato platí bez ohledu na to, byl-li služ. příjem gážistou přijat a spotřebován bona fide, neboť zákon o dobré víře příjemcově v těchto ustanoveních vůbec nemluví a tedy ji za relevantní okolnost neuznává. — —

Č. 8368.

Obecní dávka ze psů: K pojmu »pes hlídací« a »pes chovaný k účelům živnostenským a hospodářským« ve smyslu dávk. pravidel č. 143/22.

(Nález ze dne 20. ledna 1930 č. 33.671/28.)